

کار خوب ثروتی ماندگار است

غلامرضا بنی اسدی

ز خوبی، کسی پشیمان نمی‌شود حتی اگر در جواب، بدی بیند. اینکه برای سلام، ۹۹ حسنه نوشته‌اند و برای جواب فقط یک حسنه شاید یکی از فلسفه‌هایش این باشد که اگر سلامت، به علیک هم اجابت نشد، زبان از سلام‌نگیری و بدانی که تو مابه‌ازای سلامت را در توسعه سلامت خویش گرفته‌ای. آنکه از پاسخ دریغ می‌کند، همان یک حسنه هم از کفش می‌پرد که بماند، باید پاسخ‌گوی ادا نکردن واجب جواب سلام هم باشد. با این نگاه می‌توان تصریح کرد که هیچ کس از خوبی، ضرر نمی‌کند حتی اگر جواب خوبی نگیرد. اما اگر انسان می‌خواهد حتی حس پشیمانی بگیرد و پریشان نشود، باید به تعریفی خاص برسد مثل آنچه بنده خدایی در فضای مجازی نوشته بود. نوشته‌ای که طعم حقیقت داشت؛ «اگر نمی‌خواهی هرگز از خوبی کردن هایت پشیمان شوی، فقط بخاطر خدا خوبی کن. مردم گاهی، برخی‌شان قدرشناسند و گاهی جواب خوبی را با بدی می‌دهند. زمانی که خوبی کردن‌هایت فقط برای خدا باشد دیگر قدرشناسی برایت اهمیتی ندارد چون می‌دانی خدا به جای همه برایت جبران خواهد کرد.» یعنی همان قاعده سلام در همه زندگی جاری است. تو با خوبی کردن، به صد درصد آنچه باید، می‌رسی. خسران مبین سهم کسانی است که جواب خوبی را با بدی می‌دهند. بازندگان اصلی میدان تعامل این‌ها هستند. نه تنها چیزی به دست نمی‌آورند که داشته‌ها را هم از دست می‌دهند. پشیمانی هم سهم این‌هاست. پشیمانی‌ای که حاصلی هم برایشان ندارد. کاش به ظرافت‌های جاری در طبیعت توجه داشته باشیم تا بدانیم این جهان کوه است و فعل ما ندا/سوی ما آید نداها را صدا.... پس خوبی کنیم که نتیجه‌آن توسعه خوبی‌ها باشد. هم برای ما و هم برای همه....

زین قند پارسی

علیرضا حیدری | مدرس ویراستاری

پرشس

در فارسی شکل نوشتن نام سوره‌های قرآن چگونه است؟ مثلا باید بنویسیم طه یا طاها؟

پاسخ

به منظور رعایت کردن نوشتار فارسی، نام سوره‌های قرآن در فارسی به گونه‌ای که تلفظ می‌کنیم نوشته می‌شود و شکل اصلی را اگر نیاز باشد در پرانتز می‌آوریم.

- ✓طاها (طه)
- ✓یاسین (یس)

#زین-قند-پارسی

«مسافری‌ری» در شبکه نمایش

شبکه‌های صدا و سیما امروز سوم شهریور فیلم‌های مختلفی را روی آنتن می‌برند. در میان این آثار فیلم «مسافری ری» به کارگردانی داود میرباقری نیز دیده می‌شود. اثری که بارها و بارها روی آنتن رفته است ولی همچنان می‌تواند جای خالی نبود فیلم‌های تاریخی و مذهبی جدید را پر کند. «مسافری» محصول سال ۱۳۷۹ است و فیلم‌نامه آن را خود میرباقری در ژانر تاریخی و مذهبی به نگارش درآورده است. داستان فیلم، قرن سوم هجری مقارن با خلافت عباسی و امامت دهمین پیشوای شیعیان امام هادی (ع) را به تصویر می‌کشد. زمانی که پس از تخریب بارگاه امام حسین (ع) در کربلا به دستور دهمین خلیفه عباسی، عبدالعظیم حسنی یکی از شاگردان و مریدان امام هادی (ع) به دستور ایشان به سمت ایران و شهر ری مهاجرت می‌کند تا پیامی را از طرف امام هادی(ع) به علویان ایران بدهد. «مسافری ری» در واقع روایتی از ماجراهای این سفر است. این فیلم در زمان اکرانش نیز با واکنش‌های مختلفی روبه‌رو شد که از میان آن‌ها می‌توان به صحبت‌های مرحوم علی معلم سردبیر ماهنامه نیای تصویر اشاره کرد: «داستان زندگی حضرت عبدالعظیم به اندازه کافی دراماتیک نیست، ولی میرباقری توانسته با تبدیل کردن آن به مجلس‌هایی جداگانه، آن را برای مخاطبان جذاب سازد.» «مسافری ری» با نقاش آفرینی بازیگرانی چون داریوش ارجمند، ویشکا آسایش، جمشید هاشم‌پور، محمدرضا شریفی‌نیا و پروانه معصومی ساعت ۱۹ امروز از شبکه نمایش پخش می‌شود.

گزیده‌ای از سایر فیلم‌های سینمایی شبکه‌های مختلف صداوسیما که امروز ۳ شهریور روی آنتن تلویزیون می‌روند.

نام فیلم	شبکه	ساعت
 برای زنبوره	امید	۹
 مالکوم ایکس	چهار	۱۰:۳۰
 رنگ خدا	نمایش	۱۱
 بار دیگر باران	نمایش	۱۳
 داستان دسپرو	کودک	۱۴
 زمانی برای رویانیتست	نمایش	۱۵
 نبرد با آتش	نمایش	۱۷
 قصه های مجید- سفرنامه شیراز	امید	۱۷:۴۵
 سجده بر آب	نمایش	۲۱
آخرین فرصت	نمایش	۲۳

شهریار

روزنامه شهرامید وزندگی
شماره ۲۳۳۶
شماره ۱۳۹۶

۱۴

فرهنگ و هنر

بازیگران هیچ

آینده شغلی ندارند

مرحانه گلچین بازیگر سینما و تلویزیون از برخی هنرمندان که به گفته او در تمام فیلم‌ها، سریال‌ها و تئاترها حضور دارند گله کرد. او در گفت‌وگو با خبرگزاری میزان با ناگوار خواندن وضعیت بازیگران خاطر نشان کرد: متأسفم که این را می‌گویم اما ما بازیگران هیچ آینده شغلی نداریم، هیچ جایی از ما حمایت نمی‌کند و در آخر هم در تنهایی و سکوت می‌میریم. ماسال‌ها در این رشته کار می‌کنیم و زندگی‌مان را صرف بازیگری می‌کنیم اما در نهایت در تنهایی و بیماری به زندگی خود خاتمه می‌دهیم.

این بازیگر یادآور شد: متأسفانه امروزه تعداد بسیار محدودی به اندازه انگشتان دو دست مشغول بازیگری هستند، این بازیگران همه جوره حمایت می‌شوند در صورتی که بیشتر بازیگران خانه‌نشین و در فقر هستند. متأسفانه یک عده بازیگر وجود دارند که سینما، تئاتر و شبکه نمایش خانگی را در دست گرفته‌اند و به هیچ وجه هم از جایگاه خود کنار نمی‌روند، آن‌ها حاضر نیستند اندکی راه به بقیه بدهند و همه چیز سینما را برای خودشان می‌خواهند.

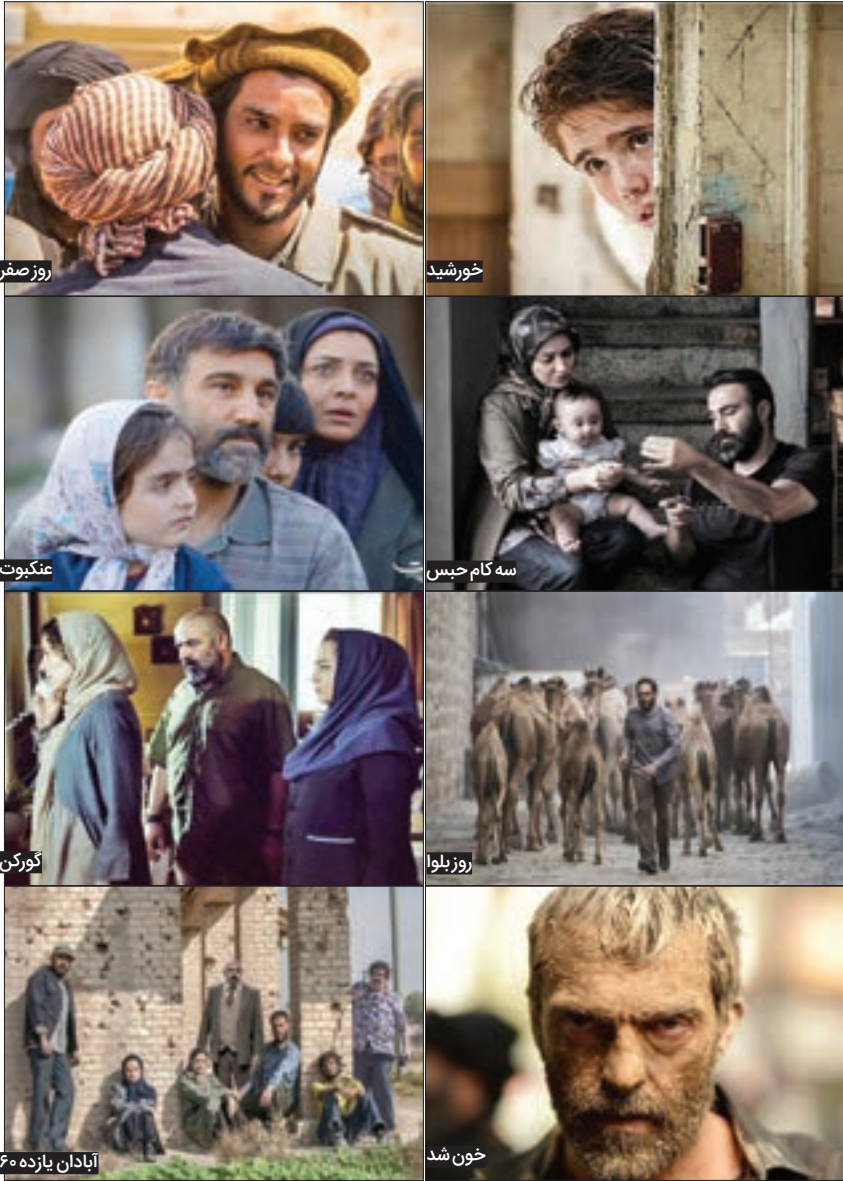

او اشاره به برخی آثار تئاتری که با حضور بازیگران سلبریتی اجرا می‌شود گفت:متأسفانه همین سلبریتی‌ها و بازیگران محدود به تئاتر هم آمده‌اند و باعث شده‌اند تا بسیاری از بازیگران خوب و قدیمی تئاتری بیکار شوند.

به گفته گلچین برخی به اسم تئاتر فاخر هز ینه‌ها ی

ابهام در اکران

نگاهی به وضعیت تولیدات سینمای ایران در سالی که چرخه اکران تقریباً متوقف شده است

ایرانی برای حضور در قسمت دوم «سلام بمبئی ۲» به توافق نرسیده‌اند. «تفریق» ساخته مانی حقیقی نیز که پیش تولیدش مدتی قبل با قطعی شدن حضور نوید

داده است. در قسمت اول این فیلم بازیگرانی چون رضا گلزار و بنیامین بهادری به ایفای نقش پرداخته‌اند اما براساس شنیده‌ها سازندگان این اثر هنوز با هیچ بازیگر

را با خود همراه کنند متقاضی نمایش در سینماها شدند. جمع فروش این دو فیلم تا روز ۳۱ مرداد حدود ۵۲ میلیون تومان بوده است. در این بین اکران آنلاین به عنوان گزینه مکملی برای نمایش آثار مطرح شد. چند فیلم نیز برای اکران در این مد یوم پیش‌قدم شدند اما عموم سینماگران بنا به دلایلی چون نبود قانون کپی‌رایت، چندان علاقه‌ای به اکران آنلاین فیلم‌هایشان ندارند. به این ترتیب سینمای ایران با صفی طولانی از آثار اکران نشده روبه‌روست که هر روز با صدور مجوز پروانه ساخت و تولید فیلم‌های جدید به آن اضافه می‌شود. آن طور که در نشست خبری رئیس سازمان سینمایی هم مشخص شد، این سازمان نیز برنامه خاصی برای سروسامان دادن به وضعیت اکران ندارد و تنها سیاستش متوقف نشدن تولید است. آمار بلند بالای منتشر شده از فیلم‌های متقاضی پروانه نمایش و آثار متقاضی پروانه ساخت گواهی بر این سیاست است. گویا مسئولان تنها به فکر این هستند تا در پایان دوره مدیریت خود آمار تعداد مجوزهایی که صادر کرده‌اند را ارائه کنند. اینکه چه اتفاقی در ادامه برای این مجوزها رخ می‌دهد برای آن‌ها چندان اهمیتی ندارد. در حالی که تنها با تنظیم برنامه‌های حمایتی از اکران فیلم‌ها در سینماها و وضع قوانینی شدید برای آن‌هایی که آثار را به صورت غیرقانونی دائلود می‌کنند می‌توان باری از وضعیت نمایش فیلم‌ها کم کرد. در این نوشتار نگاهی داریم به برخی آثاری که متقاضی پروانه ساخت یا نمایش هستند یا با گذراندن این مراحل در صف اکران قرار گرفته‌اند.

در انتظار آثار تولید

شورای پروانه ساخت همچون پیش از دوران کرونا هر هفته جلسه برگزار می‌کند و برای آثار مجوز ساخت صادر می‌کند اما همچنان با آسایمی زیادی روبه‌روست که متقاضی پروانه ساخت هستند. از مهم‌ترین آن‌ها می‌توان به «می‌خواهم سالم زندگی کنم» به کارگردانی فریدون جیرانی اشاره کرد. هنوز جزئیاتی از فیلم جدید این کارگردان خراسانی که آخرین بار با «شفقتی» به سینماها آمده بود، اعلام نشده است. قربان محمدپور نیز برای ساخت «سلام بمبئی ۲» درخواست پروانه ساخت

توهم گر ه‌گشایی

تورج اصلانی تصویربردار در دومین تجربه کارگردانی خود با «حمال طلا» به دنبال موفقیت

محمدعنبرسوز

تورج اصلانی هنرمند باسابقه کشورمان که در سینمای ایران عمدتاً به عنوان مدیر فیلم‌برداری شناخته می‌شود، دو سال پیش نخستین فیلم خود در مقام کارگردان را روانه جشنواره فیلم فجر کرد و در بخش نگاه‌نو این رویداد سینمایی حضور یافت.

اصلانی که تجربه کار تصویربرداری را در حدود چهل فیلم دارد و با کارگردان‌های صاحب‌نام زیادی کار کرده، برای ساختن اولین اثر خود سنگ بزرگی را انتخاب کرده و به سراغ ژانر دشوار کمدی رفته است. اگر چه تمایل یک سینماگر باسابقه برای ساختن فیلم کمدی امری امیدوارکننده است، اما «حمال طلا» که حالا به صورت آنلاین به اکران درآمده، به اندازه‌ای که نشان می‌دهد پرمفهوم و جدی نیست. این فیلم با ژست روشنفکرانه پرنگش که می‌خواهد یک نوع کمدی سیاه باشد، مخاطب عام و بیننده جدی‌تر سینما را هم زمان پس می‌زند؛ چرا که در هر دو چپه‌ضعف‌هایی اغماض نشدنی دارد.

«حمال طلا» قصه یک پیک موتوری حمل‌کننده طلا به نام رضا اعتمادی است که مورد حمله سارقان قرار می‌گیرد و به صاحب طلاها مقروض می‌شود. او که همسرش به دلایل مالی ترکش کرده و

به دنبال راهی برای خلاص شدن از این وضعیت است، به همراه دوست نزدیکش لطفاً... (که لویی صدایش می‌کنند) نقشه دومی را طراحی می‌کند و با به جان خریدن مشکلات ناشی از دریافت پول نرول و چند تلاش مذبوحانه دیگر، عملاً به خاک سیاه می‌نشیند. واقعیت آن است که رگه‌های تاریک فیلم به اندازه‌ای که فیلم‌ساز ادعی آن را دارد جدی نیستند و صرفاً به قصه اصلی چسبانده شده‌اند. با این حال، «حمال طلا» از یک نگرش محوری سود می‌برد که نمونه مشابهش در سینمای ایران کمتر دیده شده است. این فیلم اگر در انتخاب بازیگرانش بهتر عمل می‌کرد، به سادگی می‌توانست نگاه متفاوتش را با مخاطبان بیشتری در میان بگذارد.

انتخاب پیام‌احمدی‌نیا و لطفاً... سیفی به عنوان زوج اصلی فیلم، چیزی نیست که بتواند مخاطب سینمای کمدی را راضی کند. بدبختانه حضور دو چهره مشهورتر فیلم، یعنی سعید آقاخانی و ژاله صامتی، نیز کاملاً تئزینی و فرعی است. به نحوی که بیش از ۷۰ دقیقه از مدت زمان فیلم با بازی بازیگرانی جلوی دوربین رفته که بخش عمده‌ای از مخاطبان سینما اسمشان را هم نمی‌دانند. البته احمدی‌نیا با ارائه یک بازی مسلط، بالأخص در سکانس‌های بغضش روی موتورسیکلت، نمره قبولی می‌گیرد و سیفی هم درست همان تیپ دست‌وپاچلفتی و توسری‌خور مورد نظر

کارگردان در قامت یک وردست قهرمان کلاسیک را درمی‌آورد اما این‌ها چهره‌هایی نیستند که بتوانند بیننده را به تماشای یک فیلم راغب کنند.

فیلم‌برداری وعناصر فنی

«حمال طلا»، از نظر کیفیت عناصر مختلف فنی و هنری، ایدآثر ضعیف و فاجعه‌باری نیست که مخاطب با تماشای آن احساس کند از جانب سازندگان فیلم سر کار گذاشته شده است. کیفیت خوب صدا، هدایت بازیگران، طراحی صحنه و لباس، گریم، موسیقی و... اکثر ابهتر از عناصر مشابه در آثار کمدی بدنه سینمای ایران هستند.

واقعیت آن است که رگه‌های تاریک فیلم به اندازه‌ای که فیلم‌ساز ادعی آن را دارد جدی نیستند و صرفاً به قصه اصلی چسبانده شده‌اند. با این حال، «حمال طلا» از یک نگرش محوری سود می‌برد که نمونه مشابهش در سینمای ایران کمتر دیده شده است

با این حال، مهم‌ترین شاخصه فیلم اول تورج اصلانی، شکل فیلم‌برداری آن از سوی حسن اصلانی است که با توجه به سابقه کاری فیلم‌ساز سر و شکل متفاوت به تصویر کشیدن اثر، کاملاً به چشم می‌آید. اصلانی با اتکا به آگاهی محیطی بالای خود، لوکشین‌های مناسبی برای ضبط وقایع فیلمش انتخاب کرده و در چند سکانس با خلاقیت‌هایی که در شکل فیلم‌برداری از خود نشان می‌دهد، پوسته ظاهری «حمال

طلا» را به شکلی جذاب و خوش‌منظر، پیش چشم مخاطب قرار می‌دهد. جدای از نماهای لانگ بیرون از شهر که متناسب با مدیوم سینما انتخاب شده‌اند، یکی دیگر از نمونه‌های ذوق فیلم‌ساز در هدایت دوربین و گرفتن قاب‌های چشم‌نواز، در سکانس ملاقات با مرد نزول‌خور به چشم می‌آید، جایی که استفاده از انعکاس تصویر در شیشه نشان دهنده خلاقیت کارگردان در کاشتن دوربین است.

سیاه‌همان زشت نیست

مدعی‌ای اصلی خالق فیلم «حمال طلا» و آنچه در تمام طول اثر به دنبال انتقال آن به مخاطب بوده است، خلق کمدی سیاه با استفاده از ایده نزدیک کردن پایان یک ماجرای کمدی به سرنوشت تلخ شخصیت‌هاست. در این باره، فیلم بیشترین ضربه را از متن و ترفندهای عجیب و غریبش می‌خورد؛ به نحوی که دخالت‌های متعدد نویسنده در رقم خوردن فجایع و سلسله بدبایری‌های شخصیت‌ها، نه تنها رنگ ترازدی به فیلم نمی‌دهد، بلکه آن را از جهاتی به کمدی‌های زشت و سطح پایین شبیه می‌کند.

در مرحله اول، پرداخت فکر نشده و سست شخصیت اصلی، کار بازیگر نقش اول فیلم را سخت کرده و بعدتر تحقق ایده محوری فیلم را هم با دست‌انداز همراه می‌کند.

ما از گذشته رضا چیزی جز ترک شدن از سوی همسرش به دلایل مالی و سابقه کاری طولانی او در این شغل نمی‌فهمیم. این در حالی است که نحوه ارتباط او با دوست نزدیکش، به قدری غیرانسانی و به دور از اخلاق طراحی شده که بیننده حق دارد به جای دریافت تلخ از پایان‌بندی محتم اثر، احساس کند که این اتفاقات، به نوعی